

KUKA VASTAA MAANMITTAUSALAN KOULUTUKSEN KOORDINOINNISTA?

MAANMITTAUSALAN KOULUTUKSESSA on tapahtunut ja tapahtumassa useita rakenteellisia uudistuksia. Amk-insinöörikoulutus Mikkelin ammattikorkeakoulussa on lopetettu. Rovaniemen ammattikorkeakoulussa on tänä syksynä käynnistetty myös maanmittareille tarkoitettu alueiden käytön suunnitteluun painottunut ylempi amk-tutkinto. Samoin Metropolia ammattikorkeakoulussa Espoossa käynnistyi syksyllä paikkatieto-suuntautunut maanmittausalan ylempi ammattikorkeakouluopetus. Teknillisessä korkeakoulussa on otettu käyttöön kaksi erillistä koulutusohjelmaa, geomatiikka ja kiinteistöaloesitys, sekä siirrytty kaksivaiheiseen tutkintorakenteeseen, jossa ensin valmistutaan tekniikan kandidaateiksi (3 v.) ja sen jälkeen maisterivaiheessa (2 v.) diplomi-insinööreiksi.

Aalto-yliopiston rakenteen uudistamiseksi on nyt päätetty, että Teknillinen korkeakoulu lakkautetaan ensi vuoden alusta ja tilalle perustetaan neljä uutta teknisen alan korkeakoulua. Tämän jälkeen Aalto-yliopistossa on kuusi korkeakoulua: Insinöörیتieteiden korkeakoulu (ent. insinöörیتieteiden ja arkkitehtuurin tiedekunta), Kemian tekniikan korkeakoulu (ent. kemian ja materiaalitekniikan tiedekunta), Perustieteiden korkeakoulu (ent. informaatio- ja luonnontieteiden tiedekunta), Sähkötekniikan korkeakoulu (ent. elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekunta) sekä Kauppakorkeakoulu ja Taideteollinen korkeakoulu. Tässä uudessa rakenteessa maanmittarit ovat Insinöörیتieteiden korkeakoulussa yhdessä arkkitehtien, koneinsinöörien ja rakentajien kanssa, joskin on jo ehdotettu, että arkkitehdit siirtyisivät Taideteolliseen korkeakouluun vuoden 2012 alusta.

Myös Aalto-yliopiston kandidaattien koulutusohjelmia ollaan uudistamassa. Tarkoitus on niiden lukumäärän tuntuva vähentäminen siten, että tulevaisuudessa niitä olisi ehkä vain yksi kussakin neljässä teknisen alan korkeakoulussa. Tähän liittyen korkeakoulussa on perustettu työryhmä selvittämään, voitaisiinko maanmittausalan kandidaattikoulutus kokonaan lakkauttaa. Tällöin maanmittausalan

Meidän itsemme pitäisi rakentaa maanmittausalalle kokonaisvaltainen koulutuspoliittinen strategia.

DI-koulutus hoidettaisiin siten, että alan peruskoulutus tapahtuisi ammattikorkeakouluissa tai muilla tekniikan aloilla. Työryhmän määräaika päättyy marraskuun 2010 lopussa ja tätä kirjoitettaessa ei vielä ole tietoa, mihin johtopäätöksiin työryhmä päättyy.

Uudistukset ovat varmasti pääosin hyviä ja ammattikuntamme edun mukaisia. Mutta toisaalta tässä uudistusvyöryssä tuntuu joskus, että meitä viedään kuin pässiä narussa. Onko kukaan pohtinut, mikä on alan kokonaisuuden kannalta optimaalinen koulutus rakenne? Miten eri ammattiryhmien tehtävänkuvat ja työtehtävien painopistealueet tulevat vastaisuudessa muuttumaan? Kuinka paljon kartoittajia, amk-insinöörejä, ylempiä amk-insinöörejä, diplomi-insinöörejä ja tutkijoita alalla tulevaisuudessa tarvitaan? Ja jos maanmittausalan kandidaattikoulutus päätetään lopettaa, pitäisi varmaankin pohtia, kuinka paljon amk-insinöörien aloitusaikoja ja opetusresursseja tulisi lisätä? Ja mitä todellisia hyötyjä ja haittoja maanmittausalan kandidaattikoulutuksen lakkauttamisesta olisi?

Kuten **Pekka Halme MILA:n** 4/2010 pääkirjoituksessa totesi, rakenteelliset muutokset herättävät usein vastarintaa. Mutta on huomattava, että jos me nyt vain jäämme poteroihimme taistelemaan muutosta vastaan, muut tulevat sanelemaan, mikä on meille hyväksi. Siksi minusta olisi tässä tilanteessa tarpeen, että me itse pyrkisimme rakentamaan maanmittausalalle kokonaisvaltaisen koulutuspoliittisen strategian. Tämä tehtävä kuuluisi luontevasti maanmittausalan ammatillisille järjestöille, alan oppilaitoksille ja työnantajille yhteistyössä alan koulutuspolitiikasta vastaavien tahojen kanssa.

Arvo Vitikainen
professori, Aalto-yliopisto